

Mai mult de un an în activitate la Centrul de Refugiați:

În anul 2022, la foarte puțin timp după începerea războiului din Ucraina, chiar în perioada în care ne căutam un spațiu pentru Biserica Flacăra Speranței, am verbalizat înaintea Domnului și înaintea celor care erau cu noi, la o slujbă a comunității noastre, o dorință, chiar o rugăciune:

„-Doamne, am vrea să facem și noi ceva pentru ucrainenii care fug din calea războiului, însă nu știm cum am putea să-i ajutăm dacă nu avem un spațiu al nostru.”

La o întâlnire care a avut loc în Constanța în luna Martie a anului 2022, un misionar cu multă experiență în slujirea refugiaților în diverse părți ale lumii, spunea că modul în care noi creștinii vom răspunde la nevoia refugiaților din Ucraina, va modela următoarele generații de creștini care vin în urma noastră.

A trecut mai bine de un an de atunci și privind în urmă nici nu ne vine să credem că Domnul a rezolvat problema spațiului și că ne-a ajutat să deschidem un centru care a ajutat multe mii de refugiați. E greu să contorizăm numărul exact, însă cifrele sunt impresionante. Dacă la început problema cea mai urgentă era găsirea voluntarilor care să slujească la centru, azi majoritatea voluntarilor sunt chiar din rândul refugiaților ucraineni. Domnul ne-a trimis oamenii potriviți la locul potrivit și vrem în scurte cuvinte să vă prezentăm câțiva dintre ei.

Stella (Arventi) Boboloc

Are 42 de ani și a venit în România în 2017, din Bălți, Republica Moldova. A slujit o perioadă la Centrul Român de Studii Transculturale din Agigea, Constanța. În 2019 s-a căsătorit cu Marian Boboloc și slujesc acum în zona Constanței. În Iulie 2022 s-a alăturat echipei de voluntari, într-un moment dificil în care centru fusese închis pentru câteva zile. Datorită dedicării și darurilor pe care Dumnezeu i le-a dat și pentru că este vorbitoare de limba rusă, s-a dovedit a fi persoana potrivită pentru a coordona activitatea cu refugiații ucraineni. Într-un timp scurt aceștia au îndrăgit-o și cu bucurie au acceptat să o ajute ca

voluntari la centrul nostru. Prin dedicarea și spiritul de sacrificiu de care a dat dovadă, de multe ori Domnul a „înmulțit puținul ulei pe care îl aveam în vasul nostru“ (referire la istorisirea din 2 Regi 4:1-7, cu Elisei și văduva) și așa am reușit să ajutăm mii de familii de refugiați. Momentan Stella coordonează activitatea centrului din zilele de marți, joi și vineri, are un grup de femei ucrainence pe care le ucenicizează, predă cursuri de limba română refugiaților, moderează un grup WhatsApp cu peste 2000 de refugiați, traduce slujitorii români atât la momentele de evanghelizare, cât și la slujba de duminică seară a Bisericii Flacăra Speranței.

Dimitri și Veronica Krapko

Dimitri (48 ani) și Veronica (43 ani) sunt misionari veniți din Ucraina, din regiunea Donetsk. Au două fete: Alena (14 ani) și Milan (5 ani). Dimitri a păstorit biserica „Harul lui Dumnezeu, din orașul Toretsk. Atunci când linia frontului a ajuns la 10 kilometri de locuința lor, au fost nevoiți să lase tot și să plece. Printr-un complex de împrejurări au auzit de nevoia unei familii de slujitori la centrul nostru și așa Domnul le-a călăuzit pașii spre Constanța.

Încă de la deschiderea centrului am căutat o familie de slujitori din Ucraina, care să fie dispusă să se mute în Constanța pe o perioadă nedeterminată și credem că ei sunt un răspuns la rugăciunile noastre.

Venirea lor ne-a permis să redeschidem biserica de ucraineni, cu slujbe în fiecare duminică dimineața, în limba rusă. Înainte depuneam mari eforturi să găsim slujitori care să vină în timpul săptămânii și să predice Cuvântul într-un timp scurt, care se dubla prin traducere. Acum Dimitri slujește la timpul de evanghelizare și datorită implicării lui, putem avea două astfel de momente pe zi. Miercuri, Dimitri se ocupă și de un grup mic cu ucraineni care vor să afle mai multe despre Domnul. Veronica este responsabilă de lucrarea cu copiii și face o treabă foarte bună, atât în timpul săptămânii, cât și la slujba de duminică.

Vremea roadelor:

Îmi amintesc începuturile acestei lucrări și dorința noastră de a face ceva pentru comunitatea de ucraineni care ne vizita județul. La acel moment erau mai multe organizații care se implicau în ajutorarea lor și pentru că și numărul sponsorilor era mare, majoritatea ucrainenilor nu duceau lipsă de hrană fizică. Însă ne-am dorit să facem mai mult pentru ei și să le dăm și hrană spirituală. Acesta este motivul pentru care încă de la început am pus mare accent pe expunerea lor la Evanghelie. Ne dădeam seama după fețele lor că erau reticenți la ceea ce făceam, însă pentru că nu ne cunoșteau și nu înțelegeau de ce „complicăm” situația. Însă după ce s-au familiarizat cu centrul nostru, cu voluntarii și cu experiențele evanghelistice, frunțile au început să li se descrețească și mulți dintre ei au devenit receptivi la Cuvânt. Nu de puține ori am observat lacrimile din ochii lor, chiar și mâini ridicate pentru a se preda Domnului și pentru a primi rugăciuni. Odată cu trecerea timpului au început să apară și roadele. Slavă lui Dumnezeu!

Puteți citi mai jos câteva din mărturiile lor:

I. „Mă numesc *Olga*! În țara mea natală: Ucraina, este război. Eu cu soțul meu și cele două fiice ale noastre am fost nevoiți să fugim din calea războiului. Până în ultima clipă nu cunoșteam în ce țară vom pleca (deși ne gândeam la Polonia sau Germania), dar într-un final ne-am decis pentru România.

Despre modul în care m-am acomodat la locul nou de trai, oameni și cultură, pot să vorbesc mult. Dar, după o lună de zile petrecută în Constanța, s-a întâmplat ceva care a schimbat viața familiei noastre pentru totdeauna!

Am aflat despre centrul de susținere a ucrainenilor din cadrul Bisericii „Flacăra Speranței” și de la început am mers acolo doar pentru pachetul alimentar. Acolo am întâlnit oameni foarte deschiși și prietenoși. Cu timpul, în afară de produsele alimentare, am început să înțelegem că de fiecare dată când plecam la centru, plecam nu doar pentru hrana trupească ci, și cea spirituală.

Așa cum în Ucraina frecventam biserica ortodoxă, aici la centru totul era nou și aveam dorința de a cunoaște mai mult. Cu timpul percepția noastră s-a schimbat: am realizat că felul în care am trăit anterior, era unul incorect.

În final, eu și cu soțul am început să slujim la centru, oamenilor ca și noi. L-am primit pe Isus în inimă și am obținut pace, dar principal am primit o claritate: că vrem să trăim o viață nouă! Și, vreau să spun cu încredere că în România nu am venit întâmplător! Noi am fugit de război, căutând adăpost, dar în final l-am găsit pe Isus!!! Slavă Lui!!!”

II. „Mă numesc *Svetlana*. Până să încep cursul „*Eliberarea de frică*”, ca majoritatea oamenilor, frecventam biserica doar de sărbători și trăiam cu impresia că acea credință pe care o am în inimă este de ajuns. Dar din pricina multor frici interioare și anxietăți, am venit la centru ca să particip la curs. Chiar din primele lecții am început să descopăr adevăruri importante și așa a apărut dorința de a studia Biblia și de a avea o relație personală cu Dumnezeu. Acum simt lucrarea Lui în viața mea și aceasta se răsfrânge spre lumea care mă înconjoară. Sunt plină de recunoștință față de Domnul, Stella și ceilalți slujitori de la centru. Cu adevărat pot spune: ‘cât de neînțelese sunt căile Lui’.”

III. „Mă numesc *Caryna*. Sunt căsătorită și am doi copii. Așa, ca o creștină obișnuită, eu mergeam la biserică și credeam în Dumnezeu. Dar, o dată am fost invitată să vin după ajutor umanitar la centrul de

susținere pentru refugiații ucraineni. La acel moment eu nu doream ajutor umanitar, ci aveam nevoie de ajutor spiritual. Și după vizita mea la centru, ceva s-a întâmplat în sufletul meu: am simțit o căldură care mă inunda. La început nu am putut să înțeleg ce mi se întâmplă, dar în timp am realizat că l-am întâlnit pe Domnul. În urma acestei experiențe, am simțit dorința să ajut oamenii și i-am scris Stellei, iar ea mi-a propus să slujesc în biserică, la centru.

La început aveam o frică și credeam că pe mine nu o să mă primească pentru că, mergeam la o altă biserică, unde îți faci cruce și sunt alte reguli de închinare. Mă întrebam: „-E corect ce vreau eu să fac?” Dar ceva mă atrăgea la Centru și simțeam nevoia să mă duc. Mi se părea că toate problemele vieții, acolo pot să le rezolv, studiind Biblia. Poate că cineva ar spune că ceea ce mi se întâmplă este o nebunie și neadevărat. „-Cum poți să-ți rezolvi problemele citind Biblia?” Dar, s-a dovedit că se poate! Frecventând biserica am văzut foarte multe lucruri bune. Oamenii care slujesc acolo sunt ca niște îngeri! Lângă ei e așa de bine! Vorbesc acum de Vasilică, Gabi și Stella. Datorită lor, am înțeles că Dumnezeu este lângă mine. Acești oameni sunt cu inimi mari și aș vrea să scriu multe despre ei, mult de bine.

Pe măsură ce mergeam la slujbele în limba ucraineană și română, ceea ce azeam acolo îmi atinge foarte mult inima. Pastorul nostru, Dimitri, întotdeauna vorbește interesant despre Dumnezeu. Pe el vrei să-l asculți și tot să-l asculți!

Stella este cu o inimă mare, ajută ucrainenii, grija ei și dragostea ei „umple” nu numai pachetul alimentar, dar și cel spiritual!

În istoria vieții mele, Dumnezeu mi-a deschis ușa necesară. Sunt mulțumitoare că am ajuns la aceasta. Acum învăț și voi învăța să fiu copil de Dumnezeu și poate nu se va întâmpla deodată. Dar, eu voi învăța și o să spun tuturor că Dumnezeu există și El este aproape!”

IV.„Mă numesc **Larisa**. Slujesc la Centru de patru luni de zile. Văd cum Dumnezeu schimbă inima oamenilor, vindecă atât spiritual cât și fizic, inclusiv pe mine.

O mare mulțumire lui Dumnezeu, bisericii și slujitorilor că, în acest timp de război acel loc este „o oază de susținere și dragoste a lui Dumnezeu aici, în Constanța!”

Încă este VREMEA ACȚIUNII:

Se apropie un seceriș bogat și îi mulțumim Domnului pentru că până aici El ne-a ajutat. Nu vrem să vă ascundem însă, că întâmpinăm mari greutăți să continuăm activitatea umanitară de la centru. Avem săptămâni în care nu intră nici un ban pentru lucrarea cu refugiații și nu știm ce să facem. De multe ori ne îndatorăm, în speranța că vom recupera acei bani și că îi vom pune la loc. Avem nevoie săptămânal de minim 6000 lei (aprox. 1400\$) doar pentru alimente. Ca să acoperim toate cheltuielile de la centru ne-ar trebui 10.000 lei/săptămână (aprox. 2300\$). Cunoaștem din agricultură că până la vremea roadelor, este nevoie ca zilnic să îngrijim de cultură: să udăm, să curățăm, să protejăm împotriva dăunătorilor, să hrănim solul etc. Asta încercăm și noi să facem. Nu vrem să lăsăm „cultura” până nu ajunge la maturitate, la momentul roadelor.

Tot ce începe, duce la bun sfârșit

Omul după inima lui Dumnezeu, cel neprihănit, are multe calități, conform Psalmului 1. Una dintre ele este caracterizată de faptul că atunci când începe ceva, el nu se oprește până nu-l duce la finalizare. De aceea activitatea la centrul de ajutorare a refugiaților ucraineni continuă și vă îndemnăm și pe dumneavoastră: „-*Haideți să continuăm să-i ajutăm!*”

În cazul în care doriți să sprijiniți financiar lucrarea bisericii noastre, aveți următoarele opțiuni:

Prin transfer bancar:

Denumirea instituției:

Biserica Penticostala Flacăra Speranței
Cod fiscal: 38126333

Adresa sediului:

Str. Cișmelei, nr. 22, Constanța 900511, Jud. Constanța
E-mail: flacarasperantei1@gmail.com
Mobile: +4 (074) 117 7413

Conturi Banca Transilvania:

IBAN LEI:
RO04BTRLRONCRT0645957602
IBAN EURO:
RO78BTRLEURCRT0645957601
IBAN USD:
RO82BTRLUSDCRT0645957601
Swift code: BTRLRO22

Donațiile din Statele Unite pot fi trimise prin următoarele organizații:

BlessMinistry

CEC-urile le puteți trimite la adresa:
PO Box 653

Hiram, GA 30141 Tel. (404) 694-4255

*menționând Biserica Flacăra Speranței, din Constanța.

Sau transfer prin Zelle, folosind adresa de e-mail betleemdonation@gmail.com, cu mențiunea Biserica Flacăra Speranței

GenesisMission:

Pentru cei din Statele Unite care sunteți obișnuiți să trimiteți donații prin Misiunea Genesis din Chicago:
1713 W. Sunnyside Ave.
Chicago, IL 60640
Tel. (773) 575-8223

